

XARXA de debat
EDUCATIU amb i per
a les **FAMÍLIES**

Teatre Fòrum: "Què dir després de dir no" - Parets del Vallès

Títol: "Què dir després de dir NO (com negociar un sí)"

Temàtica: educació, límits, relació pares – fills

Dirigida per: Jordi Forcadas

Interpretada per: Judith Saula, Marina Getino i Eduard Merino

Nombre de participants: aproximadament 30 persones.

Durada: 30 minuts de representació i 1h i ½ d'intercanvi.

Data: 24 d'octubre de 2012 a les 17.30h

Lloc: Sala Serra de la Cooperativa.

Alguns dels conflictes que es representen i dels dubtes que es generen durant la sessió

- La Júlia (nena de 9 anys) deixa les coses per terra, no endreça les seves coses. *Com adquirir aquests hàbits?*
- La mare recull les coses que deixa per terra, li prepara el berenar. *La mare li ha de preparar el berenar?*
 - o Sí, perquè si els fills escullen què menjar només menjarien coses poc saludables. Per garantir una dieta variada.
 - o No, perquè limita la seva autonomia. Ha d'aprendre a preparar-s'ho. *(i a triar, decidir per una dieta equilibrada)*
- No hi ha mostres d'estima entre la mare i la filla, en arribar no li fa cap petó ni abraçada. *Pot ser un element facilitador en moments de conflicte?*
- Júlia fa xantatge, plora, fa una rabieta i arriba al punt d'insultar la mare (li diu que és una "pelma" o "plasta" o alguna cosa similar). Els insults de fills a pares són un límit no tolerable. *Què fer si passa?*
 - o Castigar: com? Demanar perdó si és el primer cop.
 - o Deixar passar cinc minuts per parlar-ho, evitar posar-te a l'alçada. La nena no té recursos i recorre a la violència verbal.
- La mare descobreix un estoig de maquillatge i, quan sent que la filla arriba, l'amaga de nou. El treu en el moment de la discussió i el fa servir per acusar-la. *Quan parlar de les coses que ens preocupen?*
 - o No l'hauria d'haver amagat de nou, deixar-lo a la vista per poder parlar-ho. Cal buscar el moment per parlar d'allò que ens preocupa i evitar sumar-ho a un altre conflicte.
- La Júlia no accepta el "no". *Com podem ajudar a aprendre a acceptar-lo? (les frustracions, les conseqüències)*

- La mare no escolta la filla, no valora allò que li diu, la importància real que té per la filla (por a perdre les amigues si no va a la festa). La mare ho banalitza, ho relativitza i imposa les seves pors (por a que la filla es maquilli, es faci gran, a perdre-la).
 - o La mare hauria d'expressar les seves pors a la filla.
 - o La mare pren la decisió de forma precipitada.
 - o La mare hauria de tenir en compte la realitat de la nena i expressar-li que entén (*tot i que no ha d'implicar cedir i deixar-la anar*).
 - o Es planteja una alternativa: La mare parla amb la nena, li explica una de les seves pors: que no coneix la nena, ni tampoc la família. Li proposa conèixer primer a la nena i la seva família.
- Els pares han promès un regal a la filla si treu bones notes. *Calen regals (premis) per treure bones notes? S'ha de premiar els resultats o l'esforç?*
 - o No cal premiar. És la seva obligació.
 - o Sí cal premiar, sobretot l'esforç.
- Els premis:
 - o El regal s'ha de negociar o pot triar el que vulgui (xec en blanc)?
 - o L'ha de triar l'adult o la nena?
 - o No s'ha de prometre res. Però s'ha de recompensar els resultats o l'esforç.
- Els càstigs. Són una alternativa? No regalar per compensar l'esforç, sinó treure-li alguna cosa que els agradi (per exemple, futbol o la dansa)?
 - o No és un càstig. Si la nena no s'esforça a estudiar, la mare no es sacrifica (temps i diners) a que pugui fer allò que li agrada. *El deixem que faci futbol només perquè els agrada o perquè practicar esport és una necessitat?*
 - o Han de viure les conseqüències de les seves accions, fer que la realitat els situï. Com ho fem en el cas dels estudis?
- La necessitat dels límits.
 - o Fer la reflexió amb la nena que els límits són necessaris. L'adult els posa perquè es preocupa per les necessitats dels fills. Procura pel seu bé present i futur.
 - o Els límits s'han de posar a casa perquè si no la societat els posarà de forma més abrupta. Els infants que han après a acceptar les normes i límits (autoregulació) són més ben acceptats socialment. Els fills ho han d'entendre i ho poden experimentar amb exemples (se'ls convida a casa els demés, a festes, poden anar a tot arreu).
- El pare pren la decisió de deixar anar a la filla a la festa sense consultar-ho amb la mare. La mare i el pare es contradiuen.
 - o Es converteix en una lluita de poder. La mare està cansada de ser "la dolenta" i obliga al pare a fer un pas enrere i dir-li que no hi anirà.
 - o Els adults han de poder canviar d'opinió i dir-li directament a la nena que ho han parlat i han decidit una altra cosa i no passa res.
 - o No es pot consultar tot. Què cal consultar i què no?

- La manca de temps.
 - o No prendre decisions d' immediat, "en calent". Parlar-ho entre els adults i relativitzar la urgència de la nena.
 - o Sempre anem de pressa, tenim molta feina a casa i portem la feina a casa. Ens queda poc temps per estar, per parlar amb fills i entre els membres de la família.
- La comunicació. S'ha de dedicar més temps a la comunicació.
 - o Entre els adults: per prendre la decisió de forma consensuada, per parlar de les pors de la mare.
 - o Amb els fills: en arribar a casa cal dedicar una estona a parlar amb ells. A vegades és difícil limitar el temps que hi dediques. S'ha de dedicar temps a escoltar, no a resoldre en el moment. Es pot dir que es decidirà en un moment més tranquil o quan hi hagi els adults o que ho decidiran entre els adults.

